

WSTĘP

Z wielką radością przyjąłem wiadomość, że Wydawnictwo *M* przystąpiło w roku poświęconym Duchowi Świętemu do wydania *Dokumentów z Malines* niezmiernie ważnych dla właściwego rozwoju Odnowy w Duchu Świętym, inaczej zwanej Odnową charyzmatyczną.

Ruch Odnowy charyzmatycznej pod pewnym względem można porównać z Ruchem Liturgicznym, Biblijnym, czy Ekumenicznym. Zawsze potrzebne były ruchy, czyli działanie zaangażowanych chrześcijan promujących pewne niedoceniane w danym czasie ważne wartości, istotne dla całego chrześcijaństwa. Przypomnijmy choćby św. Franciszka i ruch franciszkański, mający wielką wagę nie tylko dla Średniowiecza. Liturgia, Biblia i Ekumenizm są wartościami całego chrześcijaństwa, ale nie zawsze były doceniane, dlatego potrzebne były i są ruchy przypominające i opracowujące właściwe posługiwanie się nimi. Podobnie charyzmatyczność cechuje całe chrześcijaństwo, ale dość często była nie doceniana i niezbyt dobrze rozumiana, co prowadziło albo do zapomnienia o charyzmatkach, albo do niewłaściwego ich traktowania w Kościele.

Dokumenty z Malines jasno określają teologiczne podstawy i pastoralne znaczenie Odnowy charyzmatycznej, ułatwiają jej zrozumienie i przestrzegają przed możliwymi wypaczeniami. W znacznej mierze są one dziełem zmarłego dnia 6 maja 1996 roku w wieku 92 lat kard. Suenensa, o którym słusznie się mówi, iż był jednym z architektów Soboru Watykańskiego II. Pod jego wpływem w Konstytucji Dogmatycznej o Kościele *Lumen gentium* umieszczony został ważny tekst o charyzmatkach, w którym między innymi czytamy:

"A ponieważ charyzmaty, zarówno najznamienitsze, jak i te bardziej pospolite a szerzej rozpowszechnione, są nader sposobne i pożyteczne dla potrzeb Kościoła, przyjmować je należy z dziękczynieniem i ku pociesze. O dary zaś nadzwyczajne nie należy ubiegać się lekkomyślnie ani zarozumiale spodziewać się po nich owoców apostołskiej działalności; sąd o ich autentyczności i o właściwym wprowadzaniu ich w czyn należy do tych, którzy są w Kościele przełożonymi i którzy szczególnie powołani są, by nie gasić Ducha, lecz doświadczać wszystkiego i zachowywać to, co dobre (por. 1 Tes 5,12 i 19-21)" (LG 12).

Tekst ten w pewnym sensie umożliwił powstanie Odnowy charyzmatycznej w Kościele katolickim. Kard. Leon Joseph Suenens w 1975 roku osobiście przekonał Ojca Świętego Pawła VI do tego ruchu. Od tego czasu z woli Papieża "towarzyszy!" Odnowie. W 1978 roku pod jego patronatem zorganizowane zostało w Rzymie Międzynarodowe Biuro Katolickiej Odnowy Charyzmatycznej - The International Catholic Charismatic Renewal Office - ICCRO. Kard. Suenens opiekował się pracami ICCRO do 1984 roku, kiedy to Jan Paweł II przekazał ten obowiązek biskupowi Cordesowi, Wiceprzewodniczącemu Papieskiej Rady ds. Świeckich. ICCRO przekształcone zostało w Międzynarodowe Służby Katolickiej Odnowy Charyzmatycznej - The International Catholic Charismatic Renewal Services - ICCRS, których statuty zostały zatwierdzone przez Papieską Radę ds. Świeckich 15 września 1993 roku. Następcą bpa Cordesa jest teraz bp Stanisław Ryłko, sekretarz tejże Rady.

Właśnie żeby wypracować właściwy sąd o autentyczności pojawiających się w Odnowie charyzmatów i żeby służyć dobrą radą szybko rozwijającemu się ruchowi, kard. Suenens zaproponował kilku dobrym teologom, aby tej sprawie poświęcili *więcej* uwagi i zaprosił do Malines w Belgii w maju 1974 roku, małą międzynarodową grupę teologów i świeckich liderów Odnowy. Wśród konsultantów teologicznych znaleźli się między innymi Yves Congar OP, autor

monumentalnego dzieła: *Wierzę w Ducha Świętego* (wyd. francuskie w 1979, wyd. polskie w 1995-1996) i Joseph Ratzinger, obecnie kardynał Prefekt Kongregacji Nauki i Wiary. Dzięki pracy tej grupy powstał w 1975 roku

I Dokument z Malines obecnie wydawany po polsku po raz drugi pod tytułem: *Teologiczne i duszpasterskie wskazówki dotyczące Odnowy charyzmatycznej w Kościele katolickim*. Możemy mieć pełne zaufanie do sądu tak wytrawnych teologów.

Pozostałe *Dokumenty z Malines* kard. Suenens opracowywał zasadniczo sam z jednym wyjątkiem. Mianowicie *III Dokument* pt. *Odnowa w Duchu Świętym a służba człowiekowi* powstał we współpracy z arcybiskupem Helder Camarą, prawdziwie biskupem ubogich. Ukazuje on potrzebę zaangażowania się w służbę dla ludzi. Bez tego zaangażowania wszelka odnowa życia chrześcijańskiego jest niepełna.

II Dokument z Malines pt. *Ekumenizm a Odnowa charyzmatyczna* odpowiada na istotnie ważną potrzebę ekumenizmu, ponieważ Odnowa zaczęła się od spotkań modlitewnych z członkami Kościołów Zielonoświątkowych i nadal często praktykuje wspólną modlitwę z chrześcijanami innych wyznań. Dlatego koniecznie potrzebne jest właściwe ustawienie tego ekumenicznego zaangażowania, co jest niemożliwe bez poprawnej odpowiedzi na pytanie, czym jest Kościół Chrystusowy. Wspólna modlitwa wielbiąca Boga oraz wspólne świadectwo (do czego 31 maja 1997 roku zachęcał Jan Paweł II we Wrocławiu w czasie 46 Międzynarodowego Kongresu Eucharystycznego) nie mogą prowadzić do indyferentyzmu, a niestety to się czasem zdarza.

W *IV Dokument z Malines - Odnowa w Duchu Świętym i moce ciemności* kard. Suenens daje wskazówki i pomoc dla znalezienia pewnej drogi pomiędzy dwoma niebezpieczeństwami: niedocenianiem obecności Złego Ducha w świecie, a zwalczaniem go bez rozeznania i koniecznych kościelnych gwarancji. Dokument ten na pewno będzie pomocą dla duszpasterstwa, w którym coraz częściej spotykamy się z nie zawsze uzasadnioną prośbą o egzorcyzmy. Spotykamy się też niekiedy z brakiem właściwego rozeznania w tej trudnej dziedzinie.

Ostatni *V Dokument z Malines* ogłoszony 2 lutego 1985 roku pt. *Kult mojego ja i moja wiara* rozważa zasadniczy problem stosunku natury do łaski. Chce dopomóc w uniknięciu współcześnie częstego naturalistycznego niedoceniania roli łaski w życiu człowieka.

Wszystkie te *Dokumenty* w sposób jasny i przystępny omawiają podstawowe problemy życia chrześcijańskiego. Dlatego mogą być wielką pomocą we właściwym prowadzeniu grup modlitewnych Odnowy w Duchu Świętym, gdyż do nich są przede wszystkim przez Autora skierowane. Będą też pomocą dla wszystkich pragnących pogłębienia swego życia chrześcijańskiego. Mam także nadzieję, że przyczynią się do prostowania zdarzających się niekiedy negatywnych sądów o Odnowie opartych zwykle na nieporozumieniach i krzywdzących uogólnieniach.

Pragnę jeszcze przypomnieć udział kard. Suenensa w I Ogólnopolskim Kongresie Odnowy w Duchu Świętym, jaki odbył się na Jasnej Górze w dniach od 14 do 16 października 1983 roku. W swej konferencji podkreślał, że każda nazwa Odnowy ma swoje braki, ale woli on nazywać ją Odnową w Duchu Świętym, a nie Odnową charyzmatyczną, bowiem na mocy sakramentu chrztu i bierzmowania każdy jest obdarowany charyzmatami, tylko nie każdy zdaje sobie z tego sprawę. Jednocześnie podkreślał, że każda odnowa wiary jest dziełem Ducha Świętego.

Kardynał mówił też, że trzeba wrócić do Wieczernika. Tam jest serce Odnowy. Tam nastąpił "chrzest w Duchu Świętym" Apostołów, wielkie obdarowanie łaskami potrzebnymi do ewangelizowania.

Pierwszym i najwspanialszym darem jest Duch Święty, który daje cnoty teologalne: wiarę, nadzieję i miłość. One - ożywione - kształtują życie chrześcijanina.

Na drugim miejscu są charyzmaty, dary darmo dane dla budowania wspólnoty Ciała Chrystusowego, którym jest Kościół we wszystkich jego wymiarach. Odnowa prowadzi do uświadomienia sobie otrzymanych darów. Jest poruszeniem Ducha Świętego skierowanym do każdego człowieka, duchownego czy świeckiego, aby ożywić otrzymane charyzmaty dla chrześcijańskiego kształtowania życia we wspólnocie Kościoła. Dzięki Odnowie mówił kardynał jezuita staje się lepszym jezuitą, dominikanin lepszym dominikaninem, małżonek lepszym mężem, w ogóle chrześcijanin lepszym chrześcijaninem. Grupy modlitewne mają trwać w Wieczerniku, modlić się w oczekiwaniu na „chrzest w Duchu Świętym”, który jest odnowieniem i pogłębieniem tego, co stało się w czasie chrztu i bierzmowania. Potem jednak mają wyjść z Wieczernika i głosić Ewangelię aż po krańce ziemi. Słuchając jego słów wiedzieliśmy, że nasze doświadczenie Odnowy nie stawia nas gdzieś na marginesie Kościoła, ale jesteśmy w jego sercu.

Bogu dziękuję, że dane mi było spotkać Kardynała Suenensa. Wyrażam swoją wielką radość z ukazania się *Dokumentów z Malines*. Całym sercem polecam je uczestnikom spotkań modlitewnych Odnowy w Duchu Świętym i jej animatorom, a także wszystkim duszpasterzom.

+ *Bronisław Dembowski*
biskup wrocławski
Krajowy Duszpasterz Odnowy w Duchu Świętym

Wrocław, 22.03. 98